

Stellingen ter verkrijging van den graad van doctor in het Romeinsch regt

<https://hdl.handle.net/1874/255936>

2

STELLINGEN

TER VERKRIJGING VAN DEN GRAAD

VAN

DOCTOR IN HET ROMEINSCH REGT

AAN DE HOOGESCHOOL TE UTRECHT,

NA MAGTIGING VAN

DEN RECTOR MAGNIFICUS

Mr. H. P. G. QUACK,

GEWOON HOOGLEERAAR IN DE FACULTEIT DER REGTSGELEERDHEID,

MET TOESTEMMING VAN DEN ACADEMISCHEN SENAAAT

EN

VOLGENS BESLUIT DER REGTSGELEERDE FACULTEIT,

TE VERDEDIGEN

op Zaterdag 28 Maart 1874, te 1 ure,

DOOR

AREND FRANS ROOSEBOOM,

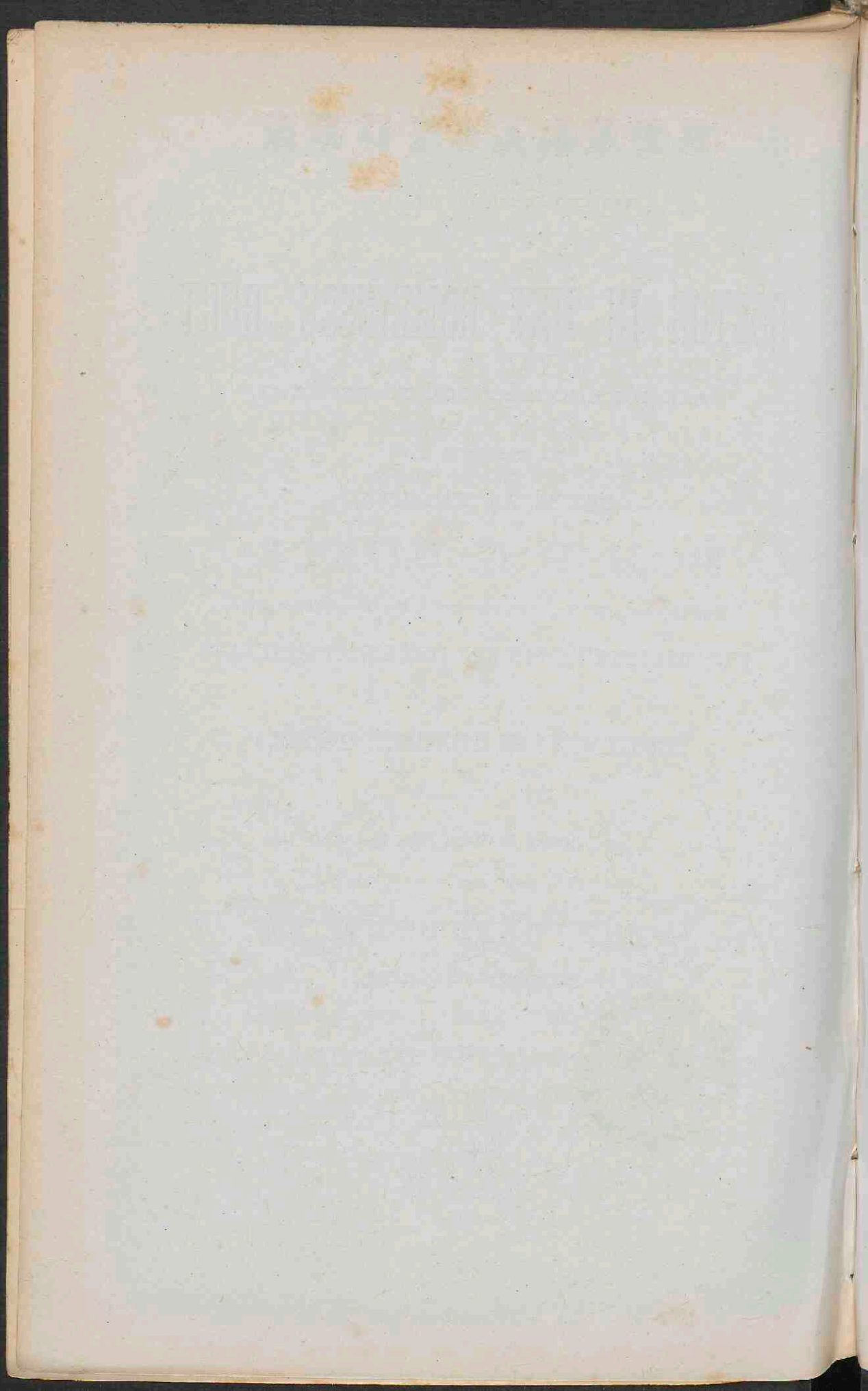
GEBOREN TE VIANEN.

AMSTERDAM,

N. H. BEER.

1874.

STELLINGEN.

I.

De huisverhuurder heeft een pandrecht op den inboedel des onderhuurders, maar geen pignus pignoris.

II.

Ook bij verpanding eener zaak, die den schuldenaar nog niet toebehoort, wordt de rang naar de volgorde des tijds geregeld.

III.

Wanneer bij de vennootschap niet is bepaald, hoeveel het aandeel van iederen socius uit de winst of uit het verlies zal bedragen, dan is dit volgens het getal der deelhebbers en niet volgens den inleg te bepalen.

IV.

Niet goed te keuren is het gevoelen van Schliemann (die Haftung des Cedenten p. 67), dat, volgens het klassieke regt, de verkoper eener niet bestaande inschuld den prijs moet teruggeven.

V.

Ten onregte beweren Cuiacius (over l. 55 D. de don. inter vir. et ux. 24. 1) en Dernburg (Compensation p. 153), dat de vrouw met de actio rei uxoriae kan terug eischen hetgeen zij den man staande huwelijk heeft ten geschenke gegeven.

VI.

Geenszins is bij de sequestratie van eene res litigiosa in het algemeen aan te nemen, dat de bewaarder bezit verkrijgen zal.

VII.

Er is geen strijd tusschen l. 2 § 16. D. pro emp-tore (41.4) en l. 7 § 2. D. de publ. act. (6. 2.)

VIII.

Onnoodig is de conjectuur van Huschke: »das Schiffsdarlehn des Callimachus" (Zeitschrift für Civilrecht und Proces, 1852, p. 16), dat in l. 122, § 1 D. de verb. oblig. (45 l.) gelezen moet worden: »et quum ante idus supra scriptas secundum conventionem, mercibus in navem impositis, *post Idus* cum Erote enavigavit", en van van Assen: »perventurus *serius* enavigavit."

IX.

De institor is persoonlijk gehouden en niet slechts zoo lang zijne betrekking duurt.

X.

Hij, van wiens land een stuk door het geweld van den stroom is losgerukt en vast geraakt aan dat van een ander, kan de waarde van dien eigenaar eischen.

XI.

Ten onregte beweert Mittermaier (Annot. 1 op Feuerbach § 418): »Infamie folgte immer (im Rom. Rechte) dem Meineide.»

XII.

Er is geen tegenstrijdigheid tusschen l. 11 § 3., l. 15 § 1 en l. 51 D. ad legem Aquiliam (9. 2.)

XIII.

Terecht hebben de zoons van Constantijn de bepalingen tegen kinderloosheid en tot wering van 't coelibaat der leges Julia en Papia afgeschaft.

XIV.

Prijzenswaardig is de bepaling van het Romeinsche regt, dat de furta domestica (si viliora sunt) minder streng gestraft worden.

XV.

Terecht kiest Paulus in l. 1 D. de contrah. empt. (18. 1) de zijde der Proculiani.
